

Domnul Sabatului

Pentru studiul de săptămâna aceasta, citește: **Geneza 2:1-3, Exodul 20:8-12, Deuteronomul 5:12-15, Matei 12:1-13, Ioan 9,1-30; 19:30.**

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat; așa că Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului.” (Marcu 2:27,28)

Gândul central: Sabatul zilei a șaptea arată spre Isus, Creatorul și Răscumpărătorul nostru.

„La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin El și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El. În El era viața și viața era lumina oamenilor. Lumina luminează în întuneric și întunericul n-a biruit-o. A venit un om trimis de Dumnezeu; numele lui era Ioan. El a venit ca martor, ca să mărturisească despre Lumină, pentru ca toți să creadă prin el. Nu era el Lumina, ci el a venit ca să mărturisească despre Lumină. Lumina aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe orice om, venind în lume. El era în lume și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut. A venit la ai Săi și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică, celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.” (Ioan 1:1-13)

Versetele acestea ne vorbesc despre Domnul Isus, despre Acela care a făcut „toate lucrurile” și care le oferă mântuire „tuturor celor ce cred în Numele Lui”. Altfel spus, ele ne vorbesc despre Isus în calitate de Creator și Răscumpărător al nostru. După cum descoperim în Biblie, aceste două aspecte cruciale ale lucrării Sale se regăsesc reunite în porunca Sabatului.

Unul dintre cele mai bine fundamentate adevăruri din Biblie este acela că ziua a șaptea a fost pusă deoparte și sfințită în Eden, în acea lume desăvârșită, creată de un Dumnezeu desăvârșit. Iată ce existență îndelungată are Sabatul și cât de esențial este! El este tot atât de vechi ca și lumea în care trăim. Adevărul despre Sabat este unul dintre adevărurile biblice de bază.

1. Care sunt cele patru acțiuni îndeplinite de Dumnezeu când a creat Sabatul? Geneza 2:1-3

Dumnezeu a creat o zi, S-a odihnit în ziua aceea, a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, adică a făcut-o sfântă sau a pus-o deoparte pentru un scop sfânt. Cât de fascinant este gândul că Dumnezeu Însuși „S-a odihnit” în ziua a șaptea! Rezultă de aici că ziua aceasta trebuie luată în serios, pentru că Dumnezeu Însuși S-a odihnit în ea!

Geneza 2:3 mai afirmă că Dumnezeu a „binecuvântat” ziua a șaptea la fel cum binecuvântase animalele și omul (Gen. 1:22,28). El face referire la această binecuvântare a Sabatului în porunca a patra a Decalogului, legând pentru totdeauna Sabatul creațiunii de Sabatul săptămânal.

2. De câte ori se repetă cuvintele „ziua a șaptea” în Geneza 2:1-3?

Repetarea aceasta scoate în evidență caracterul extraordinar al Sabatului zilei a șaptea și îl distinge în mod clar de celelalte zile ale săptămânii. Dumnezeu nu a pus deoparte prima zi sau o altă zi a săptămânii. Binecuvântarea Sa specială a fost doar pentru ziua a șaptea!

Odată cu crearea Sabatului zilei a șaptea, Dumnezeu Și-a încheiat lucrarea de creare a lumii. El a luat cele șapte zile și a alcătuit o săptămână. Ciclul acesta săptămânal este respectat în tot restul Scripturii și de-a lungul întregii istorii. Dumnezeu demonstrează astfel că are putere nu numai asupra spațiului și a lucrurilor din el, ci și asupra timpului. Niciunul dintre noi nu putem schimba ora și nici chiar minutul. Timpul își continuă scurgerea neîntreruptă, depășind cu totul capacitatea noastră de a-l manipula. Cât de important este atunci să ne deprindem să-I încredințăm Domnului timpul pe care îl avem de trăit aici, pe pământ!

Noi nu putem controla timpul, dar, într-o oarecare măsură, putem controla ceea ce facem cu el. Cât de bine îți folosești timpul? Cu ce lucruri te ocupi? Cum poți să folosești mai eficient timpul scurt pe care îl ai de trăit aici?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să poată trasa învățăturile biblice referitoare la Sabat, de la creațiune la Legea care a fost dată pe Sinai și până la învățăturile lui Isus și vindecările pe care le-a făcut.

La nivelul sentimentelor: Membrii grupei să cultive simțământul importanței timpului sacru, sfințit de Dumnezeu.

La nivel practic: Să le transmită membrilor grupei necesitatea de a păzi Sabatul ca pe un timp sfânt, care Îi aparține lui Dumnezeu și pe care ni l-a dăruit ca binecuvântare și ca semn al creațiunii și al puterii Sale de a face toate lucrurile noi.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Domnul Sabatului

- A. Care este semnificația originii Sabatului? Cum a fost extinsă semnificația Sabatului pentru a include nevoile omului de după cădere?
- B. Cum a subliniat Dumnezeu, pe întreg parcursul Scripturii, importanța Sabatului? Cum a scos în evidență Domnul Hristos adevăratul scop al Sabatului?

II. Sentimente: Templul timpului

- A. Cum reflectă onorarea Sabatului zilei a șaptea relația noastră cu Acela care este atât Creatorul, cât și Mântuitorul nostru?
- B. Care sunt pericolele înlocuirii zilei pe care a sfințit-o Dumnezeu cu o altă zi?

III. Practic: Păziți Sabatul, pentru că este sfânt

- A. Cum putem păzi Sabatul într-un mod care să reflecte adevăratul lui scop, așa cum a fost destinat de Creatorul nostru?
- B. Cum ne ajută sfințirea Sabatului să avem o relație mai bună cu Dumnezeu?

Rezumat: Sfințirea Sabatului, în ascultare de poruncă, este un semn al faptului că Îl onorăm pe Domnul Sabatului ca fiind nu numai Creatorul, ci și Mântuitorul nostru, care S-a odihnit în mormânt după ce Și-a încheiat lucrarea, murind pe cruce.

3. Ce ne spune Domnul în porunca a patra să facem și de ce? Ex. 20:8-11

Toți membrii familiei, dar și toți sclavii și toate sclavele, muncitorul și „șeful” trebuie să se odihnească împreună. Sabatul este un factor egalizator, un mijloc de eliberare din inechitățile existente în structura socială. Înaintea lui Dumnezeu, toți oamenii sunt egali, iar Sabatul transmite acest adevăr crucial într-un mod unic, mai ales într-o lume împărțită în clase sociale, care așază unele categorii de oameni „mai presus” sau „mai prejos” de altele.

Textul acestei porunci are o structură foarte interesantă:

A. Introducere: „Adu-ți aminte de ziua de odihnă ca s-o sfințești” (vers. 8).

B. Poruncă: „Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău” (vers. 9).

C. Motivație: „Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă, închinată Domnului, Dumnezeului tău...” (vers. 10 p.p.).

B1. Poruncă: „... să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău...” (vers. 10 u.p.).

C1. Motivație: „Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, iar în ziua a șaptea S-a odihnit...” (vers. 11 p.p.).

D. Concluzie: „... de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o” (vers. 11 u.p.).

Partea A este afirmația introductivă, care prezintă principiul esențial al poruncii Sabatului în ansamblu. *Partea B* conține porunca pozitivă de a munci în cele șase zile ale săptămânii. *Partea B1* conține porunca prohibitivă corespunzătoare, de abținere de la orice muncă în ziua Sabatului și mențiunea cu privire la respectarea ei de întreaga familie, de oaspeții casei și chiar de animalele domestice ale familiei.

Partea C și *C1* prezintă motivația poruncilor. *Partea C* recunoaște împărțirea săptămânii în șase zile plus ziua a șaptea, subliniind că „ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului, Dumnezeului tău”. *Partea C1* începe cu expresia „căci” și prezintă motivația detaliată, amintind faptul că Domnul a lucrat șase zile și S-a odihnit în ziua a șaptea, făcând astfel referire directă la primul Sabat din săptămâna creațiunii. *Partea D* este o frază independentă care începe cu „de aceea”, constituind concluzia. Ultimele cuvinte „și a sfințit-o”, corespund cu îndemnul din afirmația introductivă (*partea A* – „ca s-o sfințești”). Ambele părți sunt legate de sfințenia pe care Dumnezeu i-a atribuit-o Sabatului în Geneza 2:3.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Atunci când vom reuși să înțelegem intenția lui Dumnezeu cu privire la Sabat și să-l apreciem, ne vom bucura tot mai mult de această zi a „desfătării”, vom avea ceva deosebit de împărtășit celor din localitatea în care trăim și vom ajunge să înțelegem mai profund ce fel de relație dorește Dumnezeu să aibă cu noi.

Activitate de deschidere. Cere-le membrilor grupei să descrie cea mai bună zi pe care și-o pot imagina. Care ar fi unele dintre activitățile sau experiențele care ar face ca acea zi să fie „perfectă”? Ce ar face ca o astfel de zi să fie deosebită? Probabil că multe dintre răspunsuri vor include un timp petrecut cu familia și cu prietenii, în care să nu mai existe muncă și responsabilitățile de fiecare zi și în care omul să se poată concentra asupra lucrurilor care îi aduc bucurie sau care sunt mai importante pentru el. Invită-i pe cei prezenți să spună cât de aproape este modul în care păzesc ei Sabatul de această zi ideală imaginată. Ce are în comun această zi imaginată cu ceea ce ar trebui să fie Sabatul? Încurajează-i pe membrii grupei să spună ce face ca Sabatul să fie mai important sau mai special decât ziua aceea „perfectă” pe care și-au imaginat-o.

2. APROFUNDEAZĂ!

Această secțiune oferă ocazia unei treceri în revistă a prezenței Sabatului în Biblie, de la creațiune la Isus. Recunoscând Sabatul ca reprezentând o parte specială a Legii lui Dumnezeu, membrii grupei pot prinde o licărire a caracterului Dumnezeului care dorește ceea ce este cel mai bine pentru noi și caută să aibă cu noi cea mai bună relație posibilă.

Comentariu biblic

I. Sabatul creat

(Recități, în cadrul grupei, Geneza 2:1-3.)

La creațiune, Dumnezeu a declarat că toate lucrurile pe care le făcuse erau bune, foarte bune sau excelente, însă doar Sabatul zilei a șaptea a fost descris de Dumnezeu ca fiind „sfânt”. Lucrul acesta reprezintă „o îndepărtare radicală de la gândirea religioasă obișnuită. Concepția mitică s-ar fi așteptat ca, după ce a întemeiat cerul și pământul, Dumnezeu să creeze un loc sfânt – un munte sfânt sau un izvor sfânt – pe care să fie ridicat un sanctuar. Cu toate acestea, conform raportului biblic, se pare

Advențitiile de ziua a șaptea sunt mai familiarizați cu pasajul din Exodul, referitor la porunca Sabatului, dar trebuie să știm că Domnul a repetat această poruncă (împreună cu celelalte porunci) în cartea Deuteronomul. Un lucru fascinant este acela că limbajul folosit este asemănător, dar nu exact același. Mai mult chiar, porunca din Deuteronomul conține o motivație în plus, care nu apare în Exodul.

4. Compară Deut. 5:12-15 cu Ex. 20:8-11. Ce asemănări există între cele două pasaje? Dar deosebiri? De ce sunt importante aceste deosebiri?

Cele două pasaje sunt destul de asemănătoare, dar avem totuși un element nou și un accent nou. Ambele spun că sclavii trebuie să se odihnească în ziua Sabatului, însă Deuteronomul insistă în mod deosebit asupra acestui lucru. Textul spune că ei trebuie să păzească Sabatul „pentru ca și robul, și roaba ta să se odihnească *întocmai ca tine* [sublinierea autorului]” (Deut. 5:14). Este ideea subliniată ieri: Sabatul participă la aducerea stăpânului și a sclavului pe aceeași treaptă – amândoi trebuie să se odihnească în aceeași zi. În mod concret, Sabatul le oferea sclavilor o oarecare protecție de stăpânii care i-ar fi pus să muncească non-stop – o măsură de protecție inclusă într-o poruncă ce își are originea la creațiune.

Când a fost instituit, Sabatul avea menirea de a fi un memorial al creațiunii într-o lume necăzută. Pe atunci nu existau sclavi și slave și nici nu se punea problema sclaviei în Egipt, simbol al sclaviei păcatului, și nici a eliberării din această sclavie. Acest element nou a fost adăugat în poruncă *după* ce omul a căzut în păcat.

Așadar, atunci când a fost conceput, Sabatul era un simbol al creațiunii; după păcat, el a devenit un simbol atât al creațiunii, cât și al răscumpărării, răscumpărarea fiind de fapt un fel de re-creare (2 Cor. 5:17; Gal. 6:15; Apoc. 21:1). Creațiunea și răscumpărarea sunt strâns legate în Biblie; numai Dumnezeu Creatorul putea fi și Răscumpărător, iar Isus deține ambele calități (vezi Ioan 1:1-14). Ambele versiuni ale poruncii arată că Sabatul zilei a șaptea este simbolul lucrării Domnului Isus, Creatorul și Răscumpărătorul nostru.

Gândește-te la robia din care Hristos a promis că te va elibera. Ce făgăduințe ți-a făcut El? Cum te poți deprinde să le revendici și să Îi permiți să le împlinească în viața ta?

că, mai întâi, a fost instituit un timp sfânt, Sabatul.” – Abraham Joshua Heschel, *Sabatul*, pag. 9

De discutat: Ce învățăm despre Dumnezeu din această hotărâre a Sa de a declara „sfințenia unui timp, a unei zile”? Ce putem spune despre unicitatea acestui concept în rândurile religiilor lumii?

Pentru Dumnezeu timpul este mai important decât locul?

II. Sabatul poruncii

(Recitiți, în cadrul grupei, Exodul 20:8-11 și Deuteronomul 5:12-15.)

Porunca a patra este unică din mai multe puncte de vedere. Este cea mai lungă și cea mai detaliată. Ea face legătura între relația noastră cu Dumnezeu și relațiile noastre cu ceilalți. Așa cum a declarat la creațiune, Dumnezeu atrage atenția în mod special și specific asupra Sabatului, mai mult chiar decât asupra restului creației sau asupra celorlalte legi ale Sale.

De discutat: De ce crezi că porunca a patra îi include în mod specific și pe alții, cum sunt slujitorii, străinii și chiar animalele? Ce ne spune lucrul acesta cu privire la ce a fost destinat Sabatul să fie?

Ce putem învăța din deosebirile care există între cele două versiuni ale poruncii a patra, așa cum apar ele în Ex. 20 și, respectiv, în Deut. 5?

III. Desfătarea Sabatului

(Recitiți, în cadrul grupei, Exodul 20:8-11 și Isaia 58:13,14.)

Trecând în revistă Decalogul, natura unică a poruncii a patra poate fi uneori un motiv care ar sugera că ea nu ar aparține cu adevărat listei, că este o adăugire, că nu face parte în mod real din codul moral principal și că, prin urmare, nu li se aplică decât celor cărora le-a fost prezentată în mod direct. Pe de altă parte, analizând Cele Zece Porunci, alții consideră că porunca Sabatului este cea mai personală și mai intimă dintre ele, o invitație pentru copiii lui Dumnezeu de a petrece un timp de încântare, de „desfătare” (vezi Is. 58:13) cu Dumnezeu. Mai mult decât oricare alta, porunca a patra spune: „Aceasta nu este o serie de reguli – oricât de importante ar fi acestea –, ci o invitație la o relație, la un legământ cu Dumnezeu, Creatorul și Mântuitorul tău.”

De discutat: Cum poți aplica porunca a patra mai personal?

IV. Domnul Sabatului

(Recitiți, în cadrul grupei, Matei 12:1-13; Marcu 2:27,28; Ioan 9; 19:30.)

Isus a trăit ca un evreu credincios. El mergea la Templu cu ocazia sărbătorilor și avea obiceiul de a merge la sinagogă în mod regulat (vezi

S-au scris și încă se mai scriu cărți care își propun să demonstreze că, în timpul vieții Sale pe pământ, Mântuitorul le-a abătut atenția oamenilor de la Sabatul zilei a șaptea și le-a îndreptat-o fie spre închinarea în ziua de duminică, fie (o interpretare mai larg răspândită astăzi) spre ideea că ziua a șaptea a fost înlăturată și înlocuită cu „odihna” în Hristos, un termen cu un caracter mai general. Însă niciuna dintre aceste alternative nu pare a se regăsi în relatările Evangheliei. În afară de scopul lor evident (dorința de a justifica respingerea Sabatului zilei a șaptea de către marea majoritate a lumii creștine în ultimele șaptesprezece sau optsprezece secole), cărțile acestea își propun să arate că vindecările făcute de Hristos în Sabat prevestesc desființarea poruncii a patra.

Cum răspundem la aceste argumente? Dacă studiem cu atenție ce a făcut Domnul Isus în Sabat, vom descoperi exact opusul interpretării forțate pe care acești teologi încearcă să o dea evenimentelor relatate în Scriptură.

5. În ce context are loc vindecarea relatată în Matei 12:1-13? De ce face Mântuitorul această vindecare în Sabat? Care este mesajul pe care vrea să îl transmită?

Probabil că versetul-cheie, care explică ce s-a întâmplat, este versetul 7. Problema era legată de oameni, de milă, de bunătate și de iubirea față de semeni. Când e păzit în mod corespunzător, Sabatul ne oferă ocazia de a le arăta celor în nevoie bunătate și milă în mai mare măsură decât în celelalte zile ale săptămânii, când suntem nevoiți să ne câștigăm existența. Problema era că ziua Sabatului ajunsese să fie împovărată cu o mulțime de reguli și de rânduieli omenеști care deveniseră într-un timp scurt un scop în sine, și nu un mijloc de atingere a unui scop (de a exprima iubirea față de Dumnezeu și de semeni). Potrivit Bibliei, dragostea este împlinirea Legii. Noi trebuie să abandonăm orice transformă Legea într-o formă de negare sau de combatere a dragostei. Sabatul devenise o poruncă lipsită de dragoste și tocmai aceasta este definiția legalismului aspru. Prin vindecările făcute în Sabat, Domnul Isus a luptat împotriva acestui lucru.

Asprimea acestei tradiții religioase poate fi observată cu ocazia vindecării orbului din naștere (Ioan 9). Citește cu atenție versetul 16. Avem aici un exemplu clar de interpretare a Legii, fără dragoste!

Întrebă-te: În ce alte moduri se manifestă oamenii care păzesc Legea, fără să dea dovadă de dragoste? Te faci vinovat de acest lucru?

Marcu 1:21; Luca 4:16). Dar, prin acțiunile Lui, El a respins concepția împământenită că Sabatul înseamnă numai păzirea unor reguli. El a spus că Sabatul nu este doar o altă orânduire, între altele, ci un dar făcut omului (vezi Marcu 2:27,28). Prin decizia Sa de a-i vindeca pe bolnavi în Sabat, El a demonstrat că Sabatul este o zi pe care să o trăim nu numai pentru noi înșine, ci în care să căutăm să-i ajutăm și să-i încurajăm pe alții, pentru ca și ei să poată beneficia de acest dar al lui Dumnezeu.

De discutat: De ce crezi că a ales Mântuitorul să vindece anume în ziua Săbătilui, când ar fi putut face acest lucru în oricare altă zi a săptămânii?

Cum putem folosi Sabatul pentru a sluji în comunitate sau pentru a-i ajuta și încuraja pe cei care suferă sau care sunt singuri și părăsiți?

3. APLICĂ!

Iată o descriere a Săbătilui ca un dar al harului și al umilinței: „Bătrânul, înțeleptul Sabat spune: «Oprește-te acum!» Când soarele coboară la orizont, ia mâna de pe plug, pune jos telefonul, lasă stiloul să se odihnească pe foaia de hârtie, închide computerul, lasă mătura la locul ei, lângă fâraș, și mașina în garaj. Nu mai este acum timpul pentru negocieri și afaceri, pentru a ne lăsa ademeniți de urgența responsabilităților noastre. Ne oprim, pentru că sunt puteri mai mari decât noi care au grijă de univers și, chiar dacă eforturile noastre sunt importante, necesare și folositoare, nu sunt indispensabile (și nici noi nu suntem). Galaxia se va descurca într-un fel și fără noi, în acest timp, în această zi, iar noi suntem invitați, ba chiar ni se poruncește, să ne relaxăm și să ne bucurăm de relativa noastră lipsă de importanță, de locul nostru modest la masă, într-o lume atât de mare. Profunda înțelepciune așezată de Dumnezeu în creația Sa se va îngriji de toate lucrurile în acest timp.” – Wayne Muller, *Sabbath*, pag. 83

Întrebări aplicative

1. Foarte adesea, păzirea Săbătilui este criticată ca fiind o formă de legalism. De ce o astfel de concepție este greșită? De fapt, în ce sens este Sabatul un dar al harului?
2. Cum ai explica scopul principal sau scopurile Săbătilui?
3. Dacă Sabatul nu are legătură cu legalismul, de ce totuși trebuie să fim atât de atenți cum îl păzim?
4. Cum ne îmbunătățește Sabatul viața spirituală? Cum altfel crezi că ai putea să înveți să apreciezi sau să păzești mai bine Sabatul?

Prin minunile făcute în Sabat, Mântuitorul a arătat care era scopul real al Sabatului: vindecarea și refacerea. Menirea pe care i-a dat-o El este aceea de a ne aduce aminte de puterea creatoare a lui Dumnezeu. Sabatul este ziua în care El îi eliberează pe captivi (Luca 4:31-37), îi face pe șchiopi să umble (Luca 13:10-17, Ioan 5:1-9) și pe orbi să vadă din nou (Ioan 9).

Pentru Isus, Sabatul avea de a face mai mult cu oamenii decât cu regulile. Din acest motiv a făcut El afirmația aceea celebră că Sabatul a fost făcut pentru om și nu omul pentru Sabat.

În același timp, după cum aminteam la începutul studiului de săptămâna aceasta, regulile îi protejează pe oameni atunci când sunt respectate corespunzător.

6. Isus a confirmat valabilitatea și importanța odihnei în ziua Sabatului atât în timpul vieții Sale, cât și la moarte. Care este ideea comună exprimată de toți cei patru evangheliști? Ce ne spune aceasta despre Sabat, în special în contextul actual al contestării valabilității Sabatului? Mat. 27:57 – 28:1; Marcu 15:42 – 16:1; Luca 23:52 – 24:1 și Ioan 19:31 – 20:1.

Ce a făcut Isus după ce a strigat „S-a isprăvit!” (Ioan 19:30), arătând astfel că lucrarea Sa de răscumpărare s-a sfârșit? S-a odihnit în Sabat! La ce pasaj biblic te trimite cu gândul această afirmație? Bineînțeles, la Geneza 2:1-3. La sfârșitul lucrării de creare a lumii, Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea. La sfârșitul lucrării de răscumpărare, El S-a odihnit tot în ziua a șaptea.

Dacă Legea a fost abolită la cruce după cum susțin unii, atunci de ce primul lucru pe care îl face Mântuitorul după răstignire este acela de a Se odihni în Sabat?

În concluzie, Isus a demonstrat valabilitatea și importanța Sabatului atât în timpul vieții Sale, cât și la moarte.

5. În ce aspecte ar putea să fie dificil pentru tine să păzești Sabatul sau să-ți aduci aminte de el?
6. Sabatul ne poruncește, de asemenea, să avem grijă să îi lăsăm și pe ceilalți care sunt în casa noastră să beneficieze de această zi sfântă. Cum am putea împărtăși Sabatul cu cei din casa noastră sau din comunitatea în mijlocul căreia locuim?
7. Ce ne învață Sabatul, așa cum este el explicat în Biblie, cu privire la Dumnezeu?

4. ILUSTREAZĂ!

- A. Cere-le membrilor grupei să se gândească la experiența lor personală în privința păzirii Sabatului și să o prezinte. Pot să prezinte bucuria sau angajamentul lor legat de păzirea Sabatului. Dacă, la un moment dat, au ales să devină păzitori ai Sabatului, acest moment va fi o amintire semnificativă la care să reflecteze sau pe care să o împărtășească. Dacă au crescut într-o familie de păzitori ai Sabatului, pot vorbi despre satisfacția sau frustrarea simțite în legătură cu aceasta în copilărie sau mai târziu. În timp, experiența Sabatului s-a schimbat și o înțelegere înnoită a Sabatului ne ajută să ajungem la o mai spiritualitate mai profundă.
- B. Ca grupă, faceți un plan de a le împărtăși celor din localitatea în care vă aflați aspectele pozitive ale păzirii Sabatului. Ce ne oferă nouă Sabatul și am putea împărtăși cu ceilalți? Ce apreciem cel mai mult cu privire la Sabat și ce schimbări în bine ar putea aduce acestea în viața celorlalți? Cum s-ar putea schimba în bine societatea în general sau localitatea în care vă aflați, datorită păzitorilor Sabatului? Căutați idei pentru a-i invita pe oamenii din localitate să se bucure de Sabat împreună cu voi. Plănuțiți un eveniment sau o serie de activități pentru a trezi interesul și aprecierea față de Sabat printre prietenii și vecinii voștri.

„Să oprească Dumnezeu soarele din lucrarea lui în Sabat, să nu mai trimită razele lui blânde ca să încălzească pământul și să hrănească vegetația? Să oprească sistemele lumilor în ziua aceasta sfântă? Să le poruncească El apelor să se oprească și să nu mai ude câmpurile și pădurile și să spună valurilor mării să se oprească din mișcarea lor neîncetată? Grâul și porumbul să se oprească din creștere, iar strugurii în pârg să-și întârzie coacerea? Pomii și florile să nu mai dea muguri și să nu mai înflorească în Sabat?

În cazul acesta, oamenii n-ar mai avea nimic din roadele pământului sau din binecuvântările care fac viața plăcută. Natura trebuie să-și continue mersul ei neschimbat! Dacă Dumnezeu Și-ar opri mâna pentru o clipă, omul ar cădea și ar muri. Și omul are o lucrare de făcut în ziua aceasta. Nevoile vieții trebuie satisfăcute, bolnavii trebuie îngrijiți, lipsurile celor în nevoie trebuie împlinite. Acela care neglijează să-i ajute în Sabat pe suferinzi nu va fi socotit fără vină. Sfânta zi de odihnă a Domnului a fost făcută pentru om și faptele de milă sunt în armonie desăvârșită cu scopul urmărit prin ea. Dumnezeu nu dorește ca faptele Lui să sufere nici măcar o oră, fie în Sabat, fie în altă zi, dacă acea suferință poate să fie îndepărtată.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, pag. 206, 207

Întrebări pentru discuție

- Este simplu pentru noi să criticăm asprimea și răceala liderilor religioși din vremea lui Isus. Regulile omenești erau atât de vechi, încât ei le considerau esența păzirii Sabatului, de aceea ei aveau convingerea că Isus călca Sabatul. Cum putem face deosebire între principiu și tradițiile omenești? Este dificil de făcut această distincție?
- În cadrul grupei, analizați mai bine ideea că Dumnezeu S-a odihnit la încheierea lucrării de creare a pământului și la încheierea lucrării de răscumpărare. Cum să înțelegem semnificația acestui fapt uimitor?
- Pune-te în locul unui om care crede că minunile făcute de Domnul Isus în Sabat sunt o dovadă a faptului că El dorea să-l desființeze. Ce crezi că ar fi trebuit să facă sau să spună dacă Și-ar fi dorit, într-adevăr, să fie făcută această schimbare?

Rezumat: Biblia ne arată că Dumnezeu este Domnul Sabatului zilei a șaptea, semnul distinctiv al calității Sale de Creator și de Răscumpărător.

Noua biserică a lui Raquel

Raquel are zece ani și locuiește pe malul Amazonului, în nordul Braziliei. Familia ei nu merge la biserică, dar Raquel mai merge câteodată cu verișoara ei. Într-o duminică după-amiază, verișoara nu a venit să o ia la biserică. Dezamăgită, Raquel stătea pe afară.

Ea a auzit oameni cântând în Biserica Adventistă, care se afla lângă casa ei. S-a grăbit să o întrebe pe mama dacă o lasă să meargă la serviciul religios de închinare la Biserica Adventistă, din moment ce verișoara ei nu a mai venit. Mama ei a fost de acord, iar Raquel s-a grăbit să ajungă la biserică.

Membrii bisericii au salutat-o călduros. Ea era bucuroasă că venise. I-a plăcut programul și a hotărât să revină. Unul dintre membri a invitat-o la Școala de Sabat, așa că sâmbătă dimineață, când a auzit cântându-se în mica biserică, Raquel s-a grăbit să li se alătore credincioșilor.

La Școala de Sabat, copiii au ajutat-o să învețe cântece noi, iar instructora a povestit din Biblie. Când verișoara ei a invitat-o să meargă la biserică, Raquel i-a spus că ea găsisese altă biserică. Acum s-a alăturat Clubului de Exploratori, cântă în corul de copii și participă la programele copiilor. Și-a invitat familia la biserică și mama și fratele ei au venit de câteva ori. Deși ei nu merg mereu, sunt bucuroși că Raquel vrea să I se închine lui Dumnezeu. „Simt că sunt o lumină care luminează în casa mea”, spune ea.

Raquel a aflat că aproape toți membrii bisericii sunt implicați în grupe de studii biblice. Ei au invitat și familia lui Raquel. Mulți oamenii au venit la biserică datorită acestor grupe mici de studiu. Raquel a învățat să conducă o astfel de grupă și acum are o mică grupă, doar pentru copii. Ea își invită prietenii de la școală să vină la această grupă și îi încurajează și pe alții copii să își invite prietenii.

Raquel a văzut că în rugăciunea de grup există multă putere. Când tatăl ei a fost foarte bolnav, ea a rugat grupele mici de la biserică să se roage împreună pentru tatăl ei. Tatăl s-a vindecat, iar ea i-a spus că este sigură că vindecarea a venit datorită răspunsului la rugăciuni. Tatăl i-a promis că într-o zi va veni la biserică. Raquel de-abia așteaptă ca el să-și țină promisiunea.

Darurile noastre ajută la susținerea Evangheliei în Brazilia și în întreaga lume. Vă mulțumim pentru sprijin!